

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: I. P.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 542/2003 - 33 ze dne 4. 4. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 27. 6. 2005 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 542/2003 - 33 ze dne 4. 4. 2005, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM - 762/VL - 10 - C10 - 2003, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl a kterým bylo rozhodnuto o tom, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovateli bylo po dobu řízení před krajským soudem doručováno na adresu „P. 5, H. 876/81“, na níž se zdržuje dle údajů uvedených v kasační stížnosti i nyní, avšak z doručenek vrácených krajskému soudu vyplývá, že stěžovatel byl na uvedené adrese neznámý. Krajský soud následně zjišťoval adresu stěžovatelova pobytu, avšak bezvýsledně. Proto stěžovateli ustanovil usnesením č. j. 14 Az 542/2003 - 38 ze dne 4. 5. 2005 opatrovnici a jí dne 23. 5. 2005 doručil nyní stěžovatelem napadený rozsudek. Stěžovatel se pak dostavil ke krajskému soudu dne 20. 6. 2005, kde mu byla pořízena fotokopie rozsudku.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula již dne 6. 6. 2005, neboť za den doručení rozsudku je třeba považovat den, v němž byl rozsudek doručen opatrovníci. Následné faktické převzetí fotokopie rozsudku stěžovatelem, k němuž došlo dne 20. 6. 2005, je z hlediska počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti bez právního významu. Byla-li za této situace kasační stížnost podána až dne 27. 6. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku a aniž by bylo zapotřebí rozhodovat o stěžovatelově návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; takové řízení totiž nemohlo pro opožděné podání kasační stížnosti proběhnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu